

Sygn. akt V KK 301/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Sobczak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Piotr Hofmański

SSN Rafał Malarski (współsprawozdawca)

Protokolant Anna Kowal

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Zbigniewa Siejbika,
w sprawie M.A., W. Ż., S. S., P. T., W. K. skazanych z art. 258 § 1 kk w zw. z art.
65 § 2kk, art. 228 § 3kk w zw. z art. 204 § 1kk w zw. z art. 11 § 2 kk i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie
w dniu 19 czerwca 2013 r.,
kasacji, wniesionych w stosunku do skazanych [...] przez obrońców od wyroku
Sądu Apelacyjnego [...] z dnia 2 grudnia 2011 r., zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Ś.
z dnia 18 kwietnia 2011 r.,

1) na podstawie art. 439 § 1 pkt 11 k.p.k. uchyla zaskarżony wyrok i poprzedzający go wyrok Sądu Okręgowego w Ś. w części dotyczącej skazanych: W. Ż., S. S. oraz P.T., a nadto na podstawie art. 435 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. wobec M. K. i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu w Ś. do ponownego rozpoznania,

2) oddala kasacje obrońców M. A. oraz W. K. - jako oczywiście bezzasadne i w tej części zwalnia tych skazanych od kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 2 grudnia 2011 r., częściowo zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego z dnia 18 kwietnia 2011 r., m. in. oskarżeni M. A., W. Ż., S. S., P. T. i W. K. zostali uznani winnymi popełnienia kolejno czynów: z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k. i inne; art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k. i inne; art. 229 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i inne; art. 229 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i inne; art. 229 § 3 k.k. i za te czyny oskarżonym zostały wymierzone kary: M. A. kara łączna 6 lat pozbawienia wolności, W. Ż. kara łączna 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, S. S. kara łączna 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, P. T. kara łączna 3 lat pozbawienia wolności i W. K. kara roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego zostały wywiedzione kasacje przez obrońców oskarżonych: M. A., w której podniesiono zarzuty dotyczące obrazy prawa materialnego tj. art. 258 § 1 k.k., art. 228 § 3 k.k., art. 204 § 1 k.k., art. 231 § 1 k.k., art. 266 § 2 k.k., art. 239 § 1 k.k., art. 228 § 3 k.k., art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 279 § 1 k.k., art. 229 § 3 k.k., art. 278 § 1 k.k., art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz przepisu prawa procesowego tj. art. 7 k.p.k., skarżący w konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i o uniewinnienie skazanego, ewentualnie o uchylenie tego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania; W. Ż., w której podniesiono zarzuty naruszenia prawa procesowego, tj. art. 167 k.p.k., art. 169 § 2 k.p.k., art. 2 § 1 pkt 1 k.p.k. i art. 6 k.p.k., a także art. 7 k.p.k., art. 4 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., art. 6 k.p.k., art. 9 § 1 i 2 k.p.k., skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania; S. S., w której wskazano na naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 193 § 1 k.p.k., art. 170 § 2 k.p.k., art. 171 § 1 k.p.k., art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 150 § 1 k.p.k. i art. 410 k.p.k., skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego i poprzedzającego go wyroku Sądu

Okręgowego i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania; P. T., w której podniesiono obrazę prawa materialnego, tj. art. 229 § 3 k.k., art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k. oraz przepisów prawa procesowego, tj. art. 7 k.p.k., skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i o uniewinnienie skazanego, ewentualnie o uchylenie tego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania; W. K., w której zarzucono naruszenie prawa procesowego, tj. art. 7 k.p.k., skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego i poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Prokurator Prokuratury Apelacyjnej w odpowiedzi na kasacje wniósł o ich oddalenie jako oczywiście bezzasadnych.

Obrońca skazanego P. T. na rozprawie kasacyjnej podniósł, iż w przedmiotowej sprawie zaistniała bezwzględna przyczyna odwoławcza określona w art. 439 § 1 pkt 11 k.p.k., polegająca na ograniczeniu obrony skazanych, którzy stawili się na rozprawę 10 maja 2010 r., a których usunięto z sali rozpraw pomimo braku podstaw prawnych w momencie przesłuchiwania jednego z oskarżonych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacje wniesione przez obrońców M. A. i W. K. okazały się bezzasadne w stopniu oczywistym, co skutkowało po myśli art. 535 § 3 k.p.k. ich oddaleniem bez konieczności sporządzenia w tym zakresie uzasadnienia, szczególnie zważywszy na fakt, iż obrońcy zawiadomieni zostali o terminie i byli obecni na rozprawie.

W tym miejscu wskazać należy, iż Sąd Najwyższy zmuszony był z urzędu stwierdzić zaistnienie uchybienia należącego do katalogu bezwzględnych przyczyn odwoławczych, tj. art. 439 § 1 pkt 11 k.p.k., gdyż przedmiotowa sprawa w dniu 10 maja 2010 r. przed Sądem Okręgowym w Ś. (k.581 i n., t. XLIII) została rozpoznana pod nieobecność oskarżonych: W. Ż., S. S., P.T., a także M. K., pomimo że stawili się oni na rozprawę, a wydalenie ich przez procedujący Sąd nastąpiło z pogwałceniem ich prawa do obrony.

Rozpoznając ponownie sprawę w wyniku uchylenia zaskarżonego kasacjami orzeczenia Sądu Apelacyjnego i poprzedzającego go wyroku Sądu I instancji, Sąd Okręgowy w Ś. powinien mieć na względzie treść art. 442 § 2 k.p.k.,

przeprowadzając postępowanie w zakresie dowodów, które nie miały wpływu na uchylene wyroku.

Na podstawie art. 435 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. Sąd Najwyższy orzekł także w odniesieniu do M. K., mimo braku wywiedzenia ze strony tego skazanego nadzwyczajnego środka zaskarżenia, albowiem te same względy przemawiały za uchynieniem orzeczeń wobec niego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji wyroku.